

Med forslaget § 29 a, stk. 1, indføres en fast promillegrænse på 0,20 for alle former for sejlads, bortset fra sejlads med fritidsfartøjer. For fritidssejlads i fartøjer, hvor der stilles uddannelseskraft til fartøjets fører og eventuelle styrmand, samt for vandscootere, fastsættes en promillegrænse på 0,50, jf. § 29 a, stk. 2, 2 og 3. pkt.

Den promille, der danner grundlag for sagens pådømmelse, er den højeste alkoholkoncentration, som den fører eller under sejladsen indtagne mængde spiritus bevirker i blodet under eller efter sejladsen. Det er således det tidspunkt, hvor promillen har været højest, der skal anvendes, også selvom dette tidspunkt eventuelt måtte ligge efter sejladsen, og selvom promillen under sejladsen eventuelt måtte have været lavere. Dette svarer til, hvad der gælder for spirituskørsel efter færdselsloven.

Personkredsen, der omfattes af spiritusbestemmelserne, er den samme, som efter den gældende bestemmelse i § 29, stk. 3, jf. forslaget § 29 a, stk. 1, 2 og 4. Der henvises herom til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.5 og 2.6. Promillegrænserne er gældende på et hvilket som helst tidspunkt under sejladsen, uanset om de pågældende besætningsmedlemmer i drifts- og sikkerhedsbesætningen er vagtgående eller ej. Personer med opgaver af væsentlig betydning for sikkerheden skal således til enhver tid være i stand til at kunne træde til og løse deres sikkerhedsmæssige opgaver på fuldt betryggende måde, jf. de almindelige bemærkninger under pkt. 2.5 og 2.6.

Promillegrænsen omfatter ikke fritidsfartøjer, som er fortøjet i havn eller på beskyttet ankerplads, jf. § 29 a, stk. 3, og de almindelige bemærkningers pkt. 2.6.

Lovforslagets § 29 a, stk. 4, indeholder en generel bestemmelse om sejlads i en tilstand, hvor man er påvirket af alkohol eller andre rusmidler. Bestemmelsen, der er et supplement til de faste promillegrænser i § 29 a, stk. 1, svarer til den gældende bestemmelse i § 29 stk. 3. Bestemmelsen indeholder et generelt forbud mod sejlads i en tilstand, hvor man er så påvirket af alkohol eller andre rusmidler, at man er ude af stand til at udføre sine opgaver af væsentlig betydning for sikkerheden på fuldt betryggende måde. Bestemmelsen omfatter alle fartøjer, herunder også fritidsfartøjer, hvor der ikke stilles uddannelseskraft til skibets fører, samt fritidsfartøjer, der ligger til ankers på beskyttet ankerplads, jf. omtalen i pkt. 2.5 og 2.6 i de almindelige bemærkninger.

Efter forslaget til § 29 a, stk. 5, vil promillegrænsen på 0,50 også gælde for et udenlandsk fritidsfartøj, såfremt der ville have været foreskrevet uddannelses-

krav, hvis det pågældende fartøj havde ført dansk flag. I disse tilfælde vil det være fartøjets kategorisering efter danske bestemmelser, der vil være afgørende for, om fartøjet omfattes af promillegrænsen på 0,50. Herved sikres det, at det er muligt at strafforfølge førere af eksempelvis tyske speedbåde, som anvendes i Danmark.

Bestemmelserne i § 29 b, stk. 1 og 2, præciserer politiets beføjelser i forbindelse med kontrol af bestemmelserne og giver politiet mulighed for at foretage stikprøvekontroller med henblik på konstatering af eventuel overtrædelse af bestemmelserne om spiritussejlads. Der henvises til det under pkt. 2.8 i de almindelige bemærkninger anførte.

Lovforslagets § 29 c, stk. 1, fastsætter sanktionsniveauet for spiritussejlads. Straffen for spiritussejlads foreslås at være bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder. Strafferammen sænkes med lovforslaget fra 2 år til 1 år og 6 måneder, hvilket imidlertid alene har til formål at bringe strafferammen i overensstemmelse med strafferammen for spirituskørsel efter færdselsloven. Der tilsigtes således på trods af den sænkede strafferamme en markant skærpelse af sanktionsniveauet. Bestemmelsen i § 29 c, stk. 1, omfatter spiritussejlads generelt og fastlægger således strafferammen for både overtrædelse af de nye faste promillegrænser i § 29 a, stk. 1 og 2, og for overtrædelse af den generelle bestemmelse i § 29 a, stk. 4, jævnfør pkt. 2.7.1.5.

Den gældende bestemmelse i § 29, stk. 3, lægger ikke op til sondringer i strafniveauet afhængig af hvilken type fartøj, der er tale om. Det vurderes imidlertid ikke rimeligt, at den generelle skærpelse af sanktionsniveauet, som følger af lovforslaget, skal gælde for fritidsfartøjer, som ikke drives frem ved motor- eller sejlkraft. Sådanne fartøjer, som f.eks. robåde, kanoer og kajaker, udgør typisk ikke en fare for andre, hverken i kraft af fartøjets størrelse eller fart. Derfor foreslås sanktionsniveauet for disse typer fartøjer maksimalt at udgøre bøde, jf. lovforslagets § 29 c, stk. 2., jævnfør pkt. 2.7.1.4.

Hvis en person fører skib eller gør tjeneste som styrmand eller maskinmester i en periode, hvor den pågældende er frakendt retten hertil ubetinget, foreslås den pågældende som udgangspunkt straffet med bøde, jf. § 29 d, stk. 1. Straffen kan dog stige til fængsel i op til 1 år og 6 måneder, hvis den pågældende findes skyldig i flere tilfælde af sejlads i frakendelsestiden eller tidligere er straffet for sejlads i frakendelsestiden, jf. § 29 d, stk. 2. Bestemmelsen svarer til færdselslovens bestemmelser om kørsel i frakendelsestiden.